

Poslední plavba - Quartet

1. Tak se plavím, dnes už naposled, přes Tichej oceán,
jako starej slanej mořskej vlk tu cestu dobře znám,
já už projel světa kraj, tohleto vám povídám:
že se nejvíc těším, až se zpátky domů podívám.
- R: Tak já bloudím, bloudím, bloudím, bloudím, snad roky to už jsou,
co se tu ploužím, ploužím, ploužím, ploužím s tou lodí proklatou,
přesto dál soudím, soudím, soudím, soudím, říkám na čest svou:
na loď mou nejde, nejde, nejde zapomenout.
2. Den co den se plavit oceánem není žádnéj špás,
jednou přijde velký bezvětří, podruhý bouře zas,
kolem nás je samá voda, jen to nebe nad hlavou mám,
tuhle práci vážně nepřežil by ani ďábel sám.
- R:
3. Už je země v dálce na dohled a tohle pámbu ví,
že tu čekám jenom na to, až se lodivod objeví,
zpátky vodveze mě do přístavu, tam, co je ta hráz,
tímhle dnem se pro mě končí celej námořnickej špás.
- R: + na loď mou nejde, nejde, nejde zapomenout ...